

CİN SURESİ (6)

(...dünden devam)

Tefsîr:

16-19'ncu âyetlerde yoldan sapanlar, doğru yola gelmiş olsalar, Allah'ın onlara bol yağmur, nimet vererek onları nimetleriyle sınavacağı; nimet içinde Allah'a şükredip etmeyeceklerine bakacağı; kendisini anmaktan yüz çevirenleri çetin bir azâba çarptıracağı; ma'bedlerin Allah'a mahsus olduğu; Allah'tan başkasına duâ edilmeyeceği, O'ndan başkasından medet umulmayacağı ve Allah'ın kulu Hz. Muhammed, Allah'a duâ ederken müşriklerin veya cinlerin onun başına üşüşükleri bildirilmektedir.

Burada "Abdullah" sözüyle kasıt, Hz. Muhammed(selâm ona)-dır. Onun başına üşüşenler hakkında üç görüş vardır: Birine göre bunlar müşrikler, birine göre cinler, birine göre de her iki zümredir.

Eğer kasıt, Hz. Muhammed (s.a.v.) yalnız Allah'a duâ ve ibâdet ederken müşriklerin onun başına üşüşmesi ise, yalnız Allah'a duâ eden ve insanları yalnız O'na kulluğa çağıran Hz. Muhammed'in dâvetini iptal için, onların birbirine sokuldukları, birlik oldukları anlamınadır. Şayet kasıt cinler ise Peygamber Kur'ân okurken onların, onun üzerine üşüşüp Kur'ân dinledikleri anlatılmaktadır. Fakat müşriklerin, onun üzerine üşüşmeleri, onun davetini iptal için birleşmeleri, el birliği etmeleri anlamı daha kuvvetlidir. Bazı müfessirlere göre de bu âyet hem cinleri, hem de insanları kapsar. Cinlerin de, insanların da Peygamber'in Hakka davetini iptal ve Hak nurunu söndürmek için birleştiklerini ifade eder.

Söz geliminden, 16'ncı âyetten itibaren cinlerin sözlerinin devamı olmayıp müşriklerin davranışlarını anlatan vahiyler olduğu anlaşılır. Bu âyetler, sûrede yeni bir bölümdür. Cinlerin sözlerini anlatan birinci bölümden sonra insanların davranışları anlatılmış, cin ve insan kâfirlerinin davranışları arasındaki benzerlik ve ilişki gösterilmiştir.

20-24: Yalnız Allah'a duâ ve ibâdet etmesini, yalnız Allah'ı anmasını hayretle karşılayan ve buna

engel olmağa kalkışanlara: Hz. Muhammed'in, yalnız Allah'a duâ ve ibâdet edeceğini; kimseye bir zarar verme ve insanları doğru yola iletme gücüne sâhip bulunmadığını; kendisini de hiç kimsenin, Allah'a karşı koruyamayacağını ve Allah'tan başka kimseye sığınmayacağını; görevinin, insanları zorla doğru yola götürmek değil, Allah'ın emirlerini duyurmak, O'nun elçiliğini yerine getirmek olduğunu; bunu kabul etmeyip Allah'a başkaldıranların, ebedî olarak cehennemde kalacaklarını; onların, isyânlarına devam ede ede bir gün azâbı görünce, kimin yardımcısının daha zayıf, sayısının daha az olduğunu anlayacaklarını söylemesi emrediliyor.

(devamı yarın..)